

Beszámoló Koblenzből

2012.03.23-2012.06.23

Koblenzbe való jelentkezésem oka ott keresendő, hogy az Óbudai Egyetemen Neumann János Informatikai karán az Informatikai Automatizált Rendszerek szakirányon tanultam, így amikor először elgondolkoztam, hogy kint kellene töltsék egy kisebb időt, azon helyek jöhettek csak szóba számomra, ahol gépi látással foglalkoznak, így esett a választásom a németországi Koblenzre.

Utazás

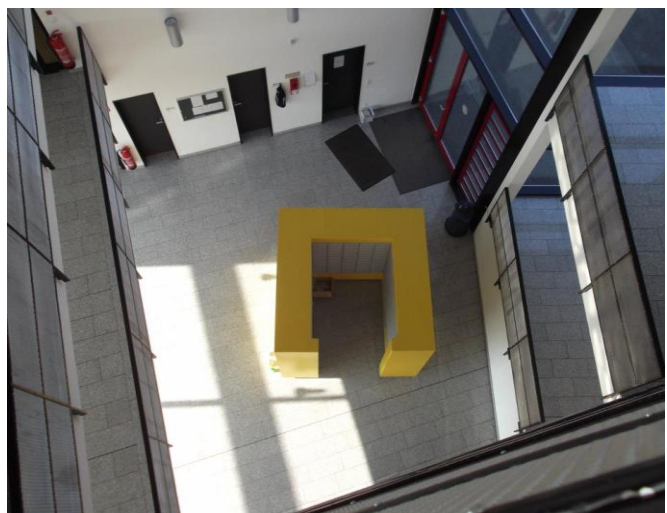
Az utazási forma kiválasztásánál szinte szóba sem jöhet más a repülőn kívül, mivel körülbelül 1000 kilométeres távolság leküzdése akár busszal, akár vonattal meglehetősen sok időt vesz igénybe, továbbá sokkal jobban lehet kijönni anyagilag a repülő választásával. Ami szóba jöhet a környéken az a Frankfurt Am Main, illetve a Frankfurt-Hahn repülőtér, utóbbiba fapados járatokat a Wizz Air indít, előbbibe elég sűrűn megy sok légitársaságtól gép, de a jegyet jó előre le kell foglalni, hogy ne legyen annyira számottevő költség. Személy szerint én a Lufthansát választottam, ami Frankfurt Am Main-ba tett le, onnan vonattal közlekedtem tovább Koblenzbe.

A repülőjegyem körülbelül 4 hónappal utazás előtt foglaltam le így megúsztam 30 ezer forint körüli költséggel. A vonat, ami elvitt Frankfurtból Koblenzbe 28 euróba került.

Amikor beérkezett a vonatom Koblenzbe egy kedves lány várt rám az állomáson, aki elfurikázott a szállásomra, tehát nem lehet panaszom a fogadtatásomat illetően.

Szállás

Mivel csak három hónapra mentem ki, ezért Paulus professzor segítségével kaptam szállást az Auf Dem Hellen Weyer kollégiumban, ami közvetlen az egyetem szomszédságában van. Itt meg kell jegyezni, hogy a szobát napi díjszabásban adták ki így meglehetősen borsos havi 330 eurót kellett fizetnem a szállásomért. Mindemellett az egyik legjobb szoba volt az enyém a kollégiumban. Teljesen felszerelt, saját fürdő, rezsó, és egy kijárat is volt az erkélyre ahol könnyen lehetett ismerkedni a szomszédokkal, mivel az egész szintnek közös volt az erkély.

Egy dologra nagyon kell figyelni, hogy mielőtt valaki otthagyja a szobát, rendesen takarítson ki, úgy hogy egy folt ne legyen sehol, én megjártam, mivel kaptam egy 200 eurós utóköltiséget (amiben benne volt a hűtőajtó alsó műanyag polcának a cseréje, illetve a takarítónó plusz költsége).

Továbbá van az iskolának még két kollégiuma, a Katolikus, illetve az Evangélikus, ezek kicsit távolabb helyezkednek el az egyetemtől, mindkettőben voltam, egyik sem olyan magas színvonalú, mint az ADHW.

Ha az ember több időre megy ki, mint három hónap, elég magas eséllyel kaphat az iskolán keresztül kollégiuma szállást, ilyenkor nem napidíjban számolnak a szobáért, és jóval olcsóbb 180-220 euró körül lehet megkapni egy szobát.

A városban az albérletek 300 euró körül mozognak, minden esetben kérnek kauciót is.

Koblenzi élet

Koblenz százezer lelket számlál, nem egy nagyváros. Két folyó folyik át rajta, a partszakaszok nagyon szépen ki vannak építve, a város tele van 16-17. században épült házakkal, és sok, a turisták számára kecsegtető látványossággal. Nagy nyüzsgést a városban hétfévente, illetve délután 5 óra után tapasztaltam. Ilyenkor megteltek a bárók, a szórakozóhelyek, és elég sok turista lézengett fel s alá a kisutcákon. Mélyen a pénztárcánkba kell viszont nyúlni, ha szeretnénk inni a német sörkülönlegességekből egy átlagos pubban, mivel egy sör ára 4-5 euró körül mozog, és ez a tendencia nem változik egy szórakozóhelyen sem, sőt inkább fokozódik az árkülönbség.

A közlekedésre a városban nem lehet panasz, mivel elég fejlett buszhálózatuk van. Hétköznap alig 10 percet kell várni egy buszra, ami bevisz a városközpontba, hétfévente azonban, mint mindenhol, rosszabb a helyzet, körülbelül fél óránként lehet találni számunkra megfelelő buszjáratot.

(Menetrendek: <http://www.kevag.de/>)

Ha valaki be szeretné járni a környék városait, érdemes autót bérelni pár társsal, mivel a távolsági busz, illetve vonatközlekedés meglehetősen drága, így egy autó bérlésével és a

benzinköltség szétosztásával jóval jobban lehet kijönni, mintha fizetnék a tömegközlekedésért.

Az iskola rendszeresen szervez az erasmusos diákok számára különböző programokat, csak egy jelképes összeget kell befizetni (10-20 euró), 1-2-3 napos kirándulásra visznek. Ebben az árban benne van az összes múzeum belépő, étel, szabadidős program díja, így ezeket nem érdemes kihagyni. Én két ilyen kiránduláson vettem részt, az egyik alkalmával Mainzba mentünk, ahol ellátogattunk a Gutenberg múzeumba, majd részt vettünk a Landtag ülésén és lehetőségünk adódott kérdéseket feltenni a helyi Zöld párt képviselőjének. A másik kirándulásunk egy vámházba vezetett, ami a Rajnán épült, miután megnéztük az ottani kiállítást, végigvezettek minket Kaub falujában, ami után hajókirándulással jutottunk vissza a Rajnán Koblenzbe.

A kollégiumban, illetve az iskolában rendszeresen szerveznek különböző programokat. Amikor kint voltam, a foci EB-t folyamatosan közösen nézte az iskola, illetve volt egy egyhetes Nyári Egyetem nevű rendezvény, ahol koncertek, vetélkedők, sörsátor, és sok egyéb rendezvény várta a szórakozni vágyó diákokat.

Ügyes, bajos dolgok

Mielőtt kimegyünk a külföldi egyetemhez tanulni, kapunk magunk mellé egy segítőt, egy úgynevezett Buddy hallgatót, aki segítségünkre lesz a hivatalos dolgok elintézésben, illetve segít beilleszkedni a helyi közösségbe. Nekem Helena volt a segítőm, ő kérte meg a barátnőjét, hogy jöjjön el értem a vasútra, amikor megérkezem, és ő segített elintézni pár hivatalos dolgot, továbbá beilleszkedni a helyi közösségbe.

Amikor megérkezünk, el kell menni a városházára kérni egy ideiglenes lakcímet. Legalábbis ez van a hivatalos papírban, amit küldenek, ez nálam elmaradt, de nem történt bonyodalmam belőle.

El kell továbbá menni a helyi biztosítóhoz (AOK pl), ahol érvényesítik az EU-s betegbiztosítási kártyát, amit még otthon kellett kérni. Nekem egyszer volt szükségem orvosi ellátásra, nem tudom, hogy működött-e a rendszer, mert a kórlapomon a biztosításnál a „falsch” szó szerepelt, de elláttak szóval nem volt problémám belőle, viszont nem árt magunkkal vinni valaki németül beszélőt, vagy legalább egy papírt, amin le van írva pontosan a problémánk, mert nem lehet azt feltételezni, hogy a nővér néni tud angolul.

Ahhoz, hogy beiratkozzunk az iskolába, be kell fizetni egy szemeszterre 110 eurót, ami magában foglalja a helyi közlekedési bérletet is, továbbá ezzel kapunk diákot, amivel lehet menzakartyát igényelni.

Érdeemes továbbá nyitni egy külföldi bankszámlát mivel a kollégiumi díjat elméletileg onnan kéne fizetni (nekem engedték készpénzben), meg persze jó, hogyha ingyen tudunk levenni az

ATM-ekből. Én nem nyitottam külföldi számlát, mivel az Unicreditnél egész Európában ingyenesen lehet külföldi Unicredites, ATM-ből készpénzt felvenni, így egy procedúrától megkíméltem magam.

Az egyetem

Mivel csak három hónapra mentem ki, ezért egyértelmű volt számomra, hogy projekt munkát fogok végezni. Paulus professzor az első találkozásunk alkalmával bemutatott az egész munkacsoportjának (AGAS group), akik azonnal be is mutatták a projekteket, amiken dolgoznak. Ezek után választanom kellett, hogy melyik projekt munkába szeretnék becsatlakozni. Én a Hugin projektbe csatlakoztam Stefan Wirtz mellé. Ez egy fél automata 3D Házmodellező plugin volt a Hugin panoráma készítő programhoz. A lényege az, hogy akár a ház külső perspektívájából, akár a belső teréről készült panoráma képekből 3D modellt készít. Amikor kimentem, csak egy kicsit Linuxoztam előtte, és a C++ is elég messze állt tőlem, de kis idő alatt hozzászoktam az openSuse, illetve a QT használatához. A projektben kódrefaktorálási, hibajavítási, dokumentálási, és sok egyéb kis feladatot kaptam Stefántól, akivel minden héten megbeszéltem az előrehaladást. A kint tartózkodásom vége fele becsatlakozott egy német diák is a projektbe, egy hónapot vele is együtt dolgoztam, segítenem kellett neki, hogy gyorsan bekerüljön a feladat kontextusába.

Az AGAS csoport havonta tart előadásokat, amiken én is résztvettem, és különös tekintettel voltak jelenlétemre, mivel a csoportban csak én nem beszéltem a német nyelvet, ezért az összes előadó angolul tartotta az előadását. Természetesen nekem is kellett előadni, én az itthon készített diplomamunkámat adtam elő egy körülbelül 20 perces előadás alkalmával.

Mivel nem vettem fel tárgyakat, így nem tudok nyilatkozni a kinti tanulmányi adminisztrációs rendszerről a Klipsről.

Egyetlen órára kellett járnom hétfőnként, az a németóra volt. Sajnos mivel én voltam az egyetlen, aki alapszinten se volt tisztában a nyelvvel, ezért nem indítottak számomra egy külön csoportot, inkább beraktak a haladóba, viszont kaptam egy könyvet, amire azt mondta a tanárnő, aki készségesen állt mindig a rendelkezésemre, ha kérdésem adódott, hogy itt járnak a többiek, ezt vegyem át. Sajnos nem tudom felmérni, mennyire sikerült megtanulnom a nyelvet, néha észrevettem magamon, mintha többet tudnék, de megszólalni még mindig nem mernék.

Az egyetemen három lehetőség van étkezésre. A menzán napi két féle ételből lehet választani 1,90 euróért. Ez nagyon nagyon jutányos ár a kint árszínvonalhoz képest, de nem lehet panaszt mondani az ételekre, sokkal jobb szinten van, mint egy itthoni egyetemi menza. A menza utáni helyen standard tészta hússal ételek vannak, ez egy biztos pont, ha a menzán annyira nem finom a napi menü. A bisztróban éttermi kiszolgálást adnak, egy adag étel 5-6 euróba kerül, és tényleg éttermi színvonalat hoz a konyha, és a kinti éttermi árakhoz (egy adag étel 14 eurónál kezdődik) képest is megfizethető.

Összegzés

Mindenkinek csak javasolni tudom, hogy menjen ki külföldi tanulmányi útra, hihetetlen sok élménnyel gazdagítja az embert. Egy új kultúrát, életstílust, és gondolkodásmódot lehet megismerni külföldön, amit szerintem senki sem hagyhat ki. Én nem bántam meg, hogy kimentem, habár elég sok áldozatot követelt, de szerintem mindenképp gazdagabb lettem.

Czimeth András

